Arubaanse voetballers uit Costa Rica teruggekeerd

Teleurgesteld over het resultaat en de organisatie

Gistermiddag waren wij getuige van de terugkomst van onze Arubaanse voetballers die deel uitmaakten van de Nederlandse Antillen voetbalploeg, te Costa Rica.

Nadat onze jongens, vergezeld van enige Curacaose deelnemers, te omstreeks 4 uur uit de K.L.M. vogel op Arubaanse bodem stapten, werden zij ontvangen door een A.V.B. delegatie waaronder zich de onder-voorzitter van deze bond, de Heer F. de P. Wever bevond. Door Mej. Cicilia Ruiz werd namens de A.V.B. een ruiker bloemen aan de spelers aangeboden.

In een onderhoud dat wij met enige deelnemers hadden, bleek ons dat zij erg teleurgesteld waren over het behaalde resultaat en de minder goede organisatie.

Zo deelde een hunner ons mede, dat na de wedstrijd tegen Costa Rica welke door de Antilliaanse ploeg werd verloren, de geest uit de ploeg was verdwenen, terwijl ook de samenstelling van het elftal geen bevrediging had geschonken.

Wij hopen onze lezers spoedig wat meer over deze kwestie, betreffende onze Arubaanse spelers te melden.

ARUBA RIJK AAN LOKALE ARTISTEN

Onlangs hadden wij een gesprek met de jeugdige leider Joe Vicente Medinos van het nieuwe revuegezelschap „Conjunto Artistico Arubano", dat de laatste weken met zoveel succes is opgetreden. De heer Medinos, die ondanks zijn jeugd een grote ervaring als cabaret- en circusartist opdeed, was enthousiast, zowel over het onverwachte succes (uitverkochte zalen in Aurora en Rialto), als over de artisticiteit van de Arubaanse amateurs waarvan velen artisten de pur sang blijken te zijn. De bedoeling van de heer Medinos is een permanent gezelschap te vormen, dat kan optreden voor diefdadige doeleinden en tegelijkertijd aan jonge mensen de gelegenheid biedt hun vrije tijd goed te besteden en eventueel met hun geperfectionneerd amateurisme een extra'tje te verdienen.

Tot nu toe werden uitvoeringen georganiseerd met medewerking van het onvolprezen Conjunto Estrellas del Caribe, waarbij dan het revuegezelschap zorgde voor zang, dans, goochelen, jongleren en andere attracties. De klemtoon wordt door de Directeur-leider gelegd op beschaafd amusement, dat geschikt is voor jeugdigen en volwassenen. Enkele van de beste Arubaanse artisten zijn mej. Olga Arindall, Jose Bisliek, Elizabeth Hirschfeld en daarnaast zijn nog een groot aantal amateurs, die bijdragen tot het succes.

Aangemoedigd door het succes is de heer Medinos in onderhandeling getreden met de directie van De Veer's Theaters en het resultaat is dat op 13 April een uitvoering plaats vindt in het Theater Aurora te Santa Cruz, de 16de April in Rialto en 24 April in Theater Principal. Er bestaat een goede kans, dat men het ook nog eens zal worden over de voorwaarden voor een matiné of avondvoorstelling in het Theater De Veer.

Wij wensen het Conjunto en zijn actieve directeur geluk met deze engagementen, waardoor geheel Aruba kans krijgt nader kennis te maken met de prestaties van eigen artisten, die een show brengen, welke alleszins de moeite van het zien en herzien waard is.

Conjunto Artistico Arubano wensen we een lang en voorspoedig leven.

JANNY BROKKE ONDER GENEESKUNDIGE BEHANDELING

Gisteravond brachten wij een bezoek aan onze sportman Janny Brokke. Uit het gesprek dat wij met hem hadden bleek ons dat zijn linkerknie vrij ernstig geblesseerd is. Brokke zal zich binnenkort onder geneeskundige behandeling stellen. Volgens mededeling van een specialist in Costa Rica zou hij na een kleine operatie wel weer kunnen voetballen. „En ik ben dat ook zeker weer van plan", aldus Janny.

SCHAKEN

Gedetailleerde uitslag van de Interelland schaakontmoeting op 21 en 22 Maart 1953.

21 Maart Aruba wit, Curacao zwart: Croes—Schol 0—1, Lopes—Hudson 0—1, Pandt—Tiepen ½—½, de Vries—Fernan 0—1, Leighty—Thomas ½—½, Lau—Meima 0—1, Lee—de Windt 0—1, Thin Tham Sjin—Noordenhout 0—1, Marcelin—Den Houting 1—0, Cabenda—Avis 0—1; dagtotaal 2—8.

22 Maart Curacao wit, Aruba zwart: Schol—Croes ½—½; Moron—Lopes 1—0, de Groot—Pandt 1—0, Pinto—de Vries ½—½, Fruchter—Leighty ½—½, Grisnigt—Lau 0—1, Vasseur—Lee 1—0, de Windt—Thin Tham Sjin 1—0, Bruin—Marcellin 1—0, Nicholson—Cabenda 1—0; dagtotaal 7½—2½.

Luit. Rups over idylle aan het Koreaanse front

Bij bomaanslag blijft Amsterdamse humor sprankelen

ROTTERDAM. „In 72 dagen de wereld rond", zou Luitenant-Kolonel J. Slagter, uit Den Haag kunnen zeggen. Op 3 Januari j.l. vertrok hij n.l. met de „Waterman" uit Rotterdam, met aan boord Nederlandse militairen voor Korea en militairen voor Suriname en op 16 Maart zette hij weer voet op vaderlandse bodem. Lt-Kolonel Slagter, die „commanderend officier troepen aan boord" is, bracht ditmaal 136 officieren en manschappen mee, die zich op 16 Februari j.l. te Poesan (Korea) inscheepten. In dezelfde functie begeleidde Lt. Kolonel Slagter in 1950, het eerste detachement, dat naar Korea ging.

De uitreis was via het Panamakanaal gegaan, zo vertelde de Lt.-Kolonel. De ontvangst in Honolulu was geweldig, met vlotte muziek en dansende hulameisjes. Tussen de haven en de stad reden speciale bussen. Een militair, die hier met een hersenschudding moest worden opgenomen, was zeven dagen de gast van een Amerikaanse dokter. De vrijwilligers, die nu zijn teruggekeerd, hadden, op enige dagen slecht weer in de Middellandse Zee na, een goede reis gehad. De hutten waren vorozien van warm en koud water en het eten was zeer goed en afwisselend.

Werden op de uitreis ook Belgen vervoerd, op de thuisreis waren uitsluitend Nederlanders aan boord, onder wie vier lichtgewonden, die echter gewoon naar huis konden gaan.

In een loods van de Koninklijke Rotterdamse Lloyd sprak de staats secretaris van Oorlog, Mr. F. J. Kranenburg, de militairen toe, waarbij hij hun de dank van de Regering overbracht. Aan allen werd het „kruis voor recht en vrijheid" uitgereikt, waarna de militairen met bussen naar huis werden gebracht. Kapitein H. Meijer uit Ede, de commandant van dit detachement, vertelde nog, dat hij dertien maanden was weggeweest en dat het detachement helaas vier doden en een vermiste te betreuren had, terwijl ± 25 militairen gewond waren geweest. Dat de geest onder de Korea vrijwilligers uitstekend is, illustreert het volgende verhaal, dat de oorlogscorrespondent 1e luitenant J. Rups aan de Regeringsvoorlichtingdienst te Den Haag zond. Het is een stralende Februaridag. De temperatuur is enkele graden boven het vriespunt en het waait niet, zodat het eer Lente dan Winter lijkt. Een uur geleden zijn er „nieuwelingen" bij de C-compagnie die enkele dagen tevoren met de „Waterman" arriveerden, aan het front aangekomen. De stralende zonneschijn, de hoge heuvels met hun schaarse of totaal geen begroeiing, de bunkers en loopgraven het is allemaal vreemd en nieuw. Maar iedereen heeft direct een taak gekregen en voelt zich opgelucht, dat het hier in de voorste lijn veiliger is dan hij zich voorgesteld had. „Eten halen" schreeuwt de sergeant van de week. De pot schaft rijst en Henk Meyer uit Amsterdam, een rasechte jordaner, staat al vooraan in de rij, die vanwege de mogelijkheid, van granaten, niet meer dan 15 man tegelijk mag tellen. Henk zit hier al 8 maanden en heeft zich door zijn bruisende jordaanse geest en prettig open gezicht een grote populariteit verworven. Als hij zijn eten opheeft, loopt hij weer naar de kok en vraagt: „Heb je nog een schepje?" Op dat moment zoeft er iets door de lucht, een daverende slag, stenen en granaatscherven vliegen in het rond en Henk slaat door de luchtdruk tegen de grond, terwijl hij zijn etenspannetje en zijn helm kwijtraakt. Even is het stil, een stofwolk belemmert het zicht en iedereen is door de explosie versuft. Dan komen 2 hospitaalsoldaten aanrennen. Er is echter niemand gewond. Ja toch! Henk heeft een granaatscherf door de muis en pols van z'n rechterhand. Hij wordt naar de veilige bunker van Luitenant Bajetto, comandant van het 3e peleton gebracht terwijl de anderen dekking zoeken voor volgende granaten, die niet lang op zich laten wachten. Temidden van vele belangstellenden wordt Henk verbonden. „Als je zelf in de narigheid zit, begrijp je de ellende van anderen beter" zegt Lt. Bajetto tegen een van de nieuwelingen, die bleek van emotie in een hoek staat. „Wij zijn hierop voorbereid maar wat willen de mensen in Holland tegen het kolkende water doen?" Kom aan mannen, dit is een goed moment om voor het Rampenfonds te storten. „Ik geef 10 dollar" roept Henk als eerste. „En ik vijf" zegt de nieuweling. Een uur later staakt de vijand het bombarderen. De kostelijke rijst is bedorven maar Sergeant Spijker, de „opvolger peletonscommandant heeft 310 dollar of bijna Cfl 600 bijeen voor de Rampenfonds, verzameld door de 40 man van het 3e peleton, waarmee zij aan de kop staan van alle peletons.

De nieuwelingen zijn meteen ingeburgerd. Zij hebben hun vuurdoop gehad en zo'n uitstekende moreel om zich heen gezien, dat zij nu in hun hart het veilige besef koesteren overal tegen opgewassenen.

„Aanval op Bohlen gericht op Eisenhower"

In Amerika blijft de partijstrijd voortwoeden over de benoeming van Bohlen tot ambassadeur in Moskou. De FBI heeft een verklaring afgegeven van „goed gedrag" voor deze diplomaat, maar senator McCarthy blijft zich, op veiligheidsgronden, verzetten tegen de aanstelling.

Minister John Foster Dulles, de Amerikaanse minister van buitenlandse zaken, heeft de senatoren de verzekering gegeven, dat het rapport van de FBI gunstig is, maar Taft en andere rechts georienteerde senatoren hebben daar op geëist, dat tenminste twee senatoren de FBI-stukken moeten inzien.

In de senaatscommissie kwam het daarop tot verhitte debatten. Een der senatoren wees erop, dat het niet meer gaat om Bohlen, maar dat door „bepaalde mensen" een rechtszaak wordt gemaakt tegen de minister van buitenlandse zaken en de Republikeinse president van de Ver. Staten.

PASSAGIERS AAN BOORD VAN DE ORANJESTAD

Aan boord van het m.s. Oranjestad, dat 3 Maart van Amsterdam vertrok, bevinden zich de navolgende passagiers met bestemming Aruba: mevr. H. Westerdijk-Wold met twee dochters, mevr. W. J. W. Pietersz-van Loon, mevr. L. de Ronde van Duyn, de heer J. Hack, de heer P. J. v. d. Kruye, mevr. W. G. Brouwer-ten Ham met twee zoons, mevr. E. Visser-Swages, mevr. E. J. Jacobs-van Schalk en dochter, mevr. A. Lawermansschouten met twee zoons en dochter.

WELKOM I

Vanmorgen arriveerde per KLM op ons eiland Mevrouw C. (N.E.N. inspectie) Avis-van der Velden. We heten Mevrouw Avis en zoontje hartelijk welkom op Aruba.

WELKOM II

WELKOM heten wij ook een nieuwe Arubaanse wereldburgeres, de kleine Leoncita Maria Lacle, die gisteren als dochter van de Heer en Mevrouw Adriaan Lacle haar intrede deed op dit Ondermaanse. Ook de trotse ouders onze beste gelukwensen.

Uit de Curacaose Pers

De heer Maduro

Niet goed te spreken

over de behandeling die onze voetballers in Costa Rica ondervonden. In Today lezen we daar over:

De heer Maduro was niet erg te spreken over de behandeling, en het voedsel wat de Antillianen hebben gekregen was zeer slecht geweest (vele spelers zijn meer dan tien pond afgevallen).

Het moraal van de Antilianen was tot aan de wedstrijd met Costa Rica loffelijk geweest, maar sedert deze wedstrijd die de Antillen door een fout van de scheidsrechter verloren, bleef er niet veel van dit moraal over. Bovendien waren de Costarikeinen niet vriendelijk. Het is voorgekomen dat onze spelers op straat met stenen werden nagegooid en dat is natuurlijk niet de juiste manier om de goodwill te bevorderen. Voorts is er geen enkele excursie geweest, er werd geen enkele ontspanningsgelegenheid geboden.

Bootverbinding Bovenwinden

Verder weet Today te melden, dat de Regering thans een plan bij de Staten heeft ingediend tot het definitief verbeteren van de verbinding met de Bovenwinden. Voorgesteld wordt bij de Combinatie Pletterij Nederhorst een 500 tons coaster te laten bouwen, welke accomodatie zal bieden aan passagiers" en lading en koelruimte voor groenten en fruitvervoer. De bouwkosten zouden f. 600.000.- bedragen. Het schip zou eventueel bij inschrijving in exploitatie worden gegeven aan een particuliere ondernemer.

Wachten op Suriname

Tijdens een gistermorgen gehouden persconferentie heeft de voorzitter van de Regeringsraad, mr. dr. M. F. da Costa Gomez, volgens de Amigoe verklaard, dat het wachten is op de Surinaamse Regering en Nederland. Het standpunt van de Antillen ten aanzien van verder R.T. overleg zou voldoende bekend zijn. „Nu is het de tijd om bijeen te komen, niets staat een bijeenkomst van de kleine commissie in de weg."

Nieuwe Radio-omroep

De Beurs meldt, dat aan de Heer Carl Heilleger door de Landsregering vergunning is verleend een radiostation te vestigen. Hij zou van plan zijn 16 uur per dag te gaan uitzenden in het Nederlands, Engels en Papiament, via een eigen zender op de lange golf en daarnaast ook een op de fm golf. Er zou een afzonderlijke zender en studio door de Heer Heilleger worden gebouwd...

Gouverneur naar Nederland

Tenslotte meldde de Amigoe van gisteren, dat Z.E. de Gouverneur zeer binnenkort naar Nederland gaat. Hij zou de hangende moeilijkheden, waaronder die van de kabines reformatie gaan bespreken...

Wij tekenen hierbij aan, dat dit bericht ons wonderlijk voorkomt. Kabinetsformatie, en refomatie is een zuiver binnenlandse aangelegenheid, die het Hoofd van de Landsregering zeker niet in Nederland behoeft voor te bereiden.

Eerder vermelden wij dat de bekrachtiging van de benoeming van de wnd. Gezaghebber voor de Bovenwinden op het programma staat Hierin heeft de Gouverneur, als Rijksorgaan wel zeggenschap.